

Reactie Jeugddautoriteit op AMvB reële prijzen Jeugdwet

De Jeugddautoriteit (JA) vindt het van belang dat opdrachtgevers en opdrachtnemers streven naar reële tarieven. Gelet hierop begrijpt de JA de keuze van de wetgever om een AMvB reële prijzen Jeugdwet op te stellen.

De JA kan zich vinden in het feit dat de Handreiking 'Inzicht in Tarieven' als basis voor de AMvB is gebruikt. Deze handreiking is immers door de partijen gezamenlijk opgesteld. De voorliggende AMvB bedient echter een bredere scope dan de Handreiking "Inzicht in Tarieven", namelijk alle aanbieders, te weten aanbieders van preventie, jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen. De JA acht dit een passende keuze die ervoor zorgt dat na inwerkingtreding van de AMvB voor alle aanbieders dezelfde eisen gelden om te komen tot een reële prijs. Ook de keuze om de AMvB (ook) van toepassing te verklaren op een aanbieder die gesubsidieerd wordt voor het leveren van jeugdhulp wordt door de JA onderschreven.

Onverlet het bovenstaande wenst de JA nog enkele aandachtspunten te benoemen en suggesties voor verbetering van de AMvB te doen.

In voorliggende AMvB is ervoor gekozen om de kostprijs-elementen uit de Handreiking "Inzicht in Tarieven" voor het vaststellen van een reële prijs over te nemen. Echter, het enkel opnemen van 5 elementen lijkt niet voldoende. Zonder concretisering blijft er naar het oordeel van de JA te veel ruimte voor discussie, niet leidend tot een concreet resultaat. De elementen zijn te algemeen geformuleerd en er wordt geen rekening gehouden met factoren die een rol kunnen spelen bij het vaststellen van een reële prijs (denk aan zorgvorm, type aanbieder(s), verschil in kostenstructuur en tarief differentiatie). Wij adviseren om een nadere verdiepingsslag dan wel een nadere uitwerking van deze elementen door te voeren in de AMvB. Verder wordt niet geconcretiseerd op welke manier het gesprek tussen opdrachtgever en opdrachtnemer moet worden gevoerd, terwijl uit Casuïstiek waar de JA bij betrokken is, blijkt dat dit – het voeren van het goede gesprek en het vormgeven daarvan – juist de meeste aandacht vraagt. Hoe voer je met elkaar een goed en constructief gesprek? Naar de mening van de JA zou de wetgever daar in de AMvB ook meer aandacht aan mogen schenken.

Bekostigingsvarianten

Naar het oordeel van de JA lijkt de AMvB in haar huidige vorm het best uitvoerbaar voor de inspanningsgerichte variant (pxq) en is deze minder makkelijk toepasbaar voor de taak- en output gerichte varianten. Het is echter juist de outputgerichte variant van bekostiging die aan zowel gemeenten als aanbieders de mogelijkheid biedt om de transformatieopgave verder in te vullen. Bij de andere twee inkoopvarianten is deze mogelijkheid er vanwege de wijze van financiering niet dan wel nauwelijks. Gelet hierop valt mogelijk te verwachten dat als de AMvB in haar huidige vorm gehandhaafd blijft en deze niet "passend" wordt gemaakt voor de andere twee bekostigingsvarianten, gemeenten zullen gaan teruggrijpen naar de inspanningsgerichte variant. Dit laatste brengt een ongewenst neveneffect met zich mee zoals ook wordt aangegeven in de impactanalyse van Significant.

Indexatie

Als het gaat om de indexering worden er in de AMvB twee manieren genoemd waarop dit kan worden toegepast, te weten: OVA en cao. De JA wil in dit verband benadrukken dat een complicerende factor hierbij is dat het budget van gemeenten niet op één van deze twee manieren meegroeit, maar via het accres op het gemeentefonds. Onduidelijk is welke ruimte ervoor de gemeente is om de indexering afhankelijk te stellen van het accres of anders – als dit niet kan – te voorkomen dat er een begrotingstekort ontstaat op het moment dat het accres achterblijft bij de OVA of de cao's.

Vergelijking met de Wmo 2015

In de Nota van Toelichting behorende bij de AMvB wordt meerdere malen verwezen naar het rapport "Evaluatie AMvB reële prijs Wmo 2015" van Berenschot en in algemene zin de parallel getrokken met de AMvB reële prijs Wmo 2015. De JA is van mening dat deze vergelijking ten onrechte is aangezien de markt voor Wmo-producten substantieel anders is dan die voor Jeugdhulp-producten. Bij de Wmo betreft het een relatief homogene markt met weinig producten

die relatief makkelijk te standaardiseren zijn qua productomschrijvingen en tarievenopbouw. De jeugdhulp daarentegen betreft een heterogene markt met een brede range van relatief veel verschillende soorten producten/hulpverlening. Standaardisatie vraagt om die reden meer van het veld en is bewerklijker. Het toepassen van een generieke AMvB zal in het jeugddomein daarom complexer zijn dan bij de Wmo. De JA sluit hierom niet uit dat als gevolg hiervan de administratieve lasten toe zullen nemen. Verder kan de complexiteit zorgen voor een aanzuigende werking van juridische procedures.